

Nem szeretnék senkinek a terhére lenni. A nővéreket se ugráltatom, pontosan tudom, mikor jönnek, mit mikor csinálnak, én is ahhoz igazítom a teendőimet. Mert nekem is vannak teendőim, igaz, nem kell hozzá felkelnem, elég, ha kinyúlok a laptopomért ide a székre, mert mindig itt van mellettem. Szerencsére annyi erő még van a karomban, hogy beemeljem.

Minden reggel megtervezem a napomat. Annyira örülök, amikor felébredek az éjszaka közepén, hogy legszívesebben kiáltanék, emberek, látjátok, még mindig itt vagyok, és ha szerencsém van, még reggelig itt is maradhatok!

Egyet viszont nem akarok, meg is tiltottam a fiamnak, hogy a legújabb kutatási eredményekről szóló tudományos cikkeket behozzon. A géntechnológia terén naponta változik a helyzet, az eredmények alakításában én már nem vehetek részt, és inkább tudni sem akarok róla, hogy mi zajlik a szakmában. Itt élek, ebben a háromszázhuszonötös kórteremben, a városi kórház ápolási osztályának első emeletén, pontosan rálátok a vadgesztenyefára, az ágvillánál a cinegeodúra, és nemsokára ősz lesz, hullani kezd a gesztenye, ha szerencsém van, azt még megérhetem, mert tudom, hogy virágozni idén utoljára láttam.

CSETE SOMA

ha valami (exkaváció)

Alföldi mezőség. Szavak.

A délelőtt elegáns vonalvezetése lankáról-lankára, elhaladó kocsiról-kocsira. Oda-vissza, oda-vissza huzalozzák ki a képet a váltakozó irányú szelek. Biztos kezű, szerény teremtés van.

Ver a nap, mintha büntelenül.

Amerre az országút vinne, hajnali hűvösség, aratók remegése. De még időszerűtlen lenne valaminek a végébe — korai?

Más.

Terít, lejárt húsjegyeket osztogat az itteni földék bárgyú káplárja.

Ottfelejtett női torzót, szilárd könyököket nem rejt semmi a környéken. Mégis figyelemre

370

*méltó módon fordul most át a helyzet
kiáshatatlansága.*

*Nincs ősi összefonódás a mélyben, csak a
felszínre hányt, gazdátlan törmelék. Elcsúszó
illesztések, átvilágítási tilalom.*

Elhalad még egy kocsi.

Koridegenség, parasztbarokk, híg kárhozat.

Ha valami, hát kollázs vagyok.

semmi pátosz

Hagyj mást is szóhoz jutni!

*„Az évszázadok folyton beomlásra készülő
pózairól, az elhagyottak némaságáról és a másik,
a könnyed, a teljes testnyi csendről most csitt!,
egy szót se, tudom, ismeri mind.
Eddig sem ajánlott senki megoldást, én
viszont most törvényt sem fogok.
Nem unja már az ügyeinek a bukásukba
kódolt, állandó, olcsó megúszását?*

*Legközelebb, ha a villamosmegállóban
elhalad valaki mellett, merje maga választani
a sínekhez közelebb eső szakaszt. Semmi
pátosz, csak egyéb módon már képtelen lesz
biztosítani másnak a gyengeségbe vetett bizalmát.*

Ezt még talán nem ismeri.

*(Aztán, hogy meghagyja a helyzet és a
lány hitelét, komolyságát, nyugodtan
mormolja maga elé: sehol se vagy.)”*

